

NOT

Ärende: Sammanfattande rapport från plenarmötet¹
– Bryssel den 6–7 februari 2003

I. ÖPPNANDE AV MÖTET

1. Redogörelse för utkastet till avdelningarna I, II och III (artiklarna 1–16) i konstitutionen

Ordföranden lade på presidiets vägnar fram utkastet till de 16 första artiklarna i konstitutionen och klargjorde att det gällde ett förslag till vilket konventsledamöterna kan lämna kommentarer och förslag till ändringar. Det kommer att åligga konventet att bestämma den text som skall stå i konstitutionen.

Vid plenarmötet den 27–28 februari kommer detta utkast till artiklar att diskuteras. För att ge struktur åt debatten ombeds konventsledamöterna att senast måndagen den 17 februari överlämna sina första förslag till ändringar till sekretariatet, så att presidiet kan sätta sig in i dem och omgruppera och systematisera dem.

Man har meddelat att alla förslag till ändringar kommer att göras tillgängliga på konventets webbplats och presenteras på ett sätt som gör det lättare att jämföra dem.

¹ Ett fullständigt referat från plenarmötet finns på webbplatsen <http://european-convention.eu.int>.

2. Ett socialt Europa

- **debatt om rapporten från arbetsgrupp XI där Giorgos Katiforis är ordförande (dok. CONV 516/03)**

i) Giorgos Katiforis föredragning av rapporten

Giorgos Katiforis erinrade om vikten av den fråga som diskuteras. Den är av särskild betydelse för Europa, och Europa kan känna stolthet över vad som här uppnåtts. Frågorna i arbetsgruppens mandat delades in i tre breda kategorier: värden och mål, tilldelningen av befogenheter samt instrument och förfaranden.

När det gäller värden har arbetsgruppen erkänt att det behövs korta och koncisa artiklar i det konstitutionella fördraget. Den har i en del fall stött på svårigheter beträffande klassificeringen av vissa idéer som ett värde eller ett mål. Många förslag har framförts men arbetsgruppen har kommit fram till att texten om värden bör omfatta social rättvisa, solidaritet och jämställdhet, särskilt jämställdhet mellan kvinnor och män. I fråga om mål har arbetsgruppen efter en ganska lång diskussion enats om att rekommendera att en hänvisning till "full sysselsättning" tas med. Enighet har även nåtts om att ta med en hänvisning till främjandet av en hög nivå i fråga om socialt skydd. Ett stort antal andra eventuella mål har föreslagits. Frågan om huruvida idén om ett socialt Europa kan fångas bättre genom att man definierar det övergripande konceptet med "en europeisk social modell" har väckts, men inte diskuterats av arbetsgruppen.

När det gäller befogenheter har arbetsgruppen kommit fram till att de befintliga befogenheterna i allmänhet är adekvata, men att en del av dem skulle vinna på att förtydligas så att de i större utsträckning kan utövas fullt ut. Det gällde särskilt folkhälsoområdet. Dessutom har arbetsgruppen godkänt argumentet för en viss förstärkning av den rättsliga grund som skulle möjliggöra lagstiftning på området allmännyttiga tjänster.

Beträffande förfaranden har arbetsgruppen uttryckt brett stöd för att den öppna samordningsmetoden tas med i fördraget, även om det fanns några starka invändningar. Det har dock understrukits att flexibiliteten hos metoden bör behållas, och att den inte bör försvaga unionens befintliga befogenheter. Frågan om omröstning med kvalificerad majoritet har varit känslig. Alla kunde enas om att låta Nicekompromissen om artikel 137 kvarstå, men ganska många av arbetsgruppens medlemmar ansåg att en ytterligare utvidgning av omröstning med kvalificerad majoritet var önskvärd på det sociala området. Arbetsgruppen har uttryckt starkt stöd för att man behåller och förstärker arbetsmarknadens parter roll i avtalsförhandlingar och ger lämpligt erkännande åt det civila samhällets bidrag på det socialpolitiska området.

Giorgos Katiforis välkomnade att arbetsgruppen har kunnat komma fram till en samstämmig syn på många frågor, trots medlemmarnas olika bakgrund och åsikter. Alla stödde uppfattningen att Europeiska unionen roll på det socialpolitiska området är viktig.

ii) Plenardebatt

Rapportens allmänna upplägg fick ett positivt mottagande från konventet, som dessutom tog del av inläggen från företrädarna för arbetsmarknadens parter, Ekonomiska och sociala kommittén och ungdomskonventet.

Ett stort antal talare godkände arbetsgruppens förslag att man i det första artiklarna i det framtida konstitutionella fördraget bör nämna människans värdighet, social rättvisa, solidaritet och jämställdhet, särskilt jämställdhet mellan kvinnor och män.

Av debatten framgick att det fanns ett brett stöd för arbetsgruppens rekommendationer beträffande målen och följande nämndes: full sysselsättning, social rättvisa, social fred, hållbar utveckling, ekonomisk, social och territoriell sammanhållning, social marknadsekonomi, arbetstillfällenas kvalitet, utbildning och livslångt lärande, social integration, en hög nivå i fråga om socialt skydd, jämställdhet mellan kvinnor och män, icke-diskriminering på grund av ras eller etniskt ursprung, religion eller sexuell läggning, funktionshinder och ålder, barns rättigheter, en hög nivå i fråga om folkhälsa samt effektiva och högkvalitativa sociala och allmännyttiga tjänster.

När det gäller befogenheter ifrågasatte man under plenardebatten inte arbetsgruppens slutsatser enligt vilka befogenheterna i sociala frågor även fortsättningsvis skall delas mellan unionen och medlemsstaterna. Det var endast få medlemmar som begärde att bestämmelserna i den nuvarande artikel 137, enligt vilka löneförhållanden, föreningsrätt, strejkrätt och rätt till lockout inte skall ingå i unionens befogenheter, skall tas upp igen.

Många medlemmar begärde en utvidgning av unionens nuvarande befogenheter när det gäller folkhälsa (artikel 152) för att inom Europa motverka risker för gränsöverskridande epidemier och bioterrorism.

Allmännyttiga tjänster har ofta varit själva kärnfrågan i inläggen, och sakfrågan är om den nuvarande artikel 16 i fördraget bör ändras så att den blir en verklig rättslig grund, som gör det möjligt att anta en verklig unionslagstiftning om allmännyttiga tjänster. Konventets ledamöter hade fortfarande helt olika uppfattning i denna fråga, men ganska många ställde sig bakom en sådan lösning.

Beträffande den öppna samordningsmetoden stödde flertalet av de medlemmar som tog till orda att denna metod tas med i fördraget, för att skapa bättre ramar för den och göra den klarare och tydligare och mer demokratisk utan att de fördelar som ligger först och främst i dess flexibilitet går förlorade. En del talare motsatte sig dock detta.

Arbetsgruppens förslag att vid Europeiska rådets vårmöte se de förfaranden som gör det möjligt att säkerställa samstämmigheten mellan den ekonomiska och den sociala politiken inskrivna i fördraget fick ett positivt mottagande. Man kunde under debatten dock inte enas om att ändra den nuvarande artikel 128 i EG-fördraget, så att kravet på överensstämmelse mellan riktlinjerna för sysselsättningen och de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken slopas.

Den besvärligaste diskussionen gällde frågan om utvidgningen av omröstning med kvalificerad majoritet till att omfatta områden där enhällighet för närvarande krävs. Flera medlemmar erinrade för övrigt om att man särskilt bör diskutera själva definitionen av kvalificerad majoritet.

Ett mycket stort antal konventsledamöter förordade en övergång till omröstning med kvalificerad majoritet och medbeslutande åtminstone i den omfattning som formaliserats i Nice, varvid enhällighetsregeln endast kommer att omfatta social trygghet samt socialt skydd för arbetstagare. Ett mycket stort antal konventsledamöter förespråkade vidare att samtliga frågor som faller under nuvarande artiklarna 13, 42 och 137 i EG-fördraget skall omfattas av medbeslutandeförfarandet och omröstning med kvalificerad majoritet.

Vissa konventsledamöter påpekade emellertid att Nicefördraget just har trätt i kraft och att en sådan övergång till omröstning med kvalificerad majoritet följaktligen är möjlig om medlemsstaterna så önskar. Dessa konventsledamöter bekräftade att de inte har för avsikt att återkomma till de bestämmelser på området som man enades om i Nice.

Av diskussionen framgick slutligen att arbetsmarknadens parter och det civila samhället bör ingå i det framtida konstitutionella fördraget.

iii) Slutsatser

Ordföranden konstaterade avslutningsvis att enighet uppnåtts om att konstitutionen skall stadfästa sådana principer som människans värdighet, social rättvisa, solidaritet och jämställdhet, särskilt jämställdhet mellan kvinnor och män. Ordföranden betonade att den sistnämnda tillhör de mål som kan komma att återges i artikel 3 i det framtida konstitutionella fördraget.

Ordföranden konstaterade dessutom att målet med full sysselsättning har fått ett mycket brett stöd, även om det endast kan betraktas som ett mål att sträva mot i vetskap om att det inte kan uppnås fullt ut.

Ordföranden noterade att presidiet i det utkast till artiklar som förelagts konventet redan på ett eller annat sätt har beaktat alla dessa aspekter.

I fråga om befogenheter konstaterade ordföranden att det råder enighet om att befogenheterna på det sociala området även i fortsättningen skall vara delade mellan unionen och medlemsstaterna. När det gäller nuvarande artikel 137, där löneförhållanden, föreningsrätt, strejkrätt och rätt till lockout undantas från unionens befogenheter, konstaterade ordföranden att frågan inte diskuterats ingående och att det därför inte var möjligt att i detta skede återkomma till dessa undantag.

Ordföranden noterade ett tämligen starkt önskemål från konventet om att unionens nuvarande befogenheter på folkhälsoområdet (artikel 152) skall ges en något annorlunda lydelse. En dylik ändring skulle syfta till att på Europainivå motverka de gränsöverskridande riskerna för epidemier och bioterrorism. Han angav att frågan därför kommer att behandlas ytterligare.

När det gäller tjänster av allmänt intresse och frågan om huruvida nuvarande artikel 16 i fördraget bör ändras till en genuin rättslig grund som möjliggör antagande av unionslagstiftning i fråga om tjänster av allmänt intresse, noterade ordföranden att det finns ett starkt önskemål för detta. Han frågade sig emellertid vad en ny lydelse för artikel 16 skulle få för konkreta följder samt vilken typ av lagstiftning som kan komma att antas med denna artikel som rättslig grund. Ordföranden konstaterade att konventsledamöterna fortfarande är mycket splittrade i denna fråga, även om ett stort antal av dem har förespråkat att artikel 16 skall ändras till rättslig grund. Han angav att presidiet kommer att ta upp frågan.

Ordföranden noterade att diskussionen om den öppna samordningsmetoden varit livlig. De flesta konventsledamöterna vill att metoden skall infogas i fördraget för att ge den fastare ramar och göra den öppnare och mer demokratisk utan att dess kvaliteter, som i synnerhet hänger samman med dess flexibilitet, går förlorade. Eftersom fördelen med metoden är dess smidighet, undrade ordföranden emellertid om den verkligen bör ges fastare ramar då ju detta innebär en risk att just denna smidighet går förlorad.

Ordföranden påpekade att arbetsgruppens förslag att det i fördraget skall infogas förfaranden för att säkerställa enhetlighet i den ekonomiska politiken och socialpolitiken vid Europeiska rådets vårmöte har mottagits väl. Han angav att frågan hör till den andra delen i det framtida konstitutionella fördraget.

När det gäller frågan om huruvida omröstning med kvalificerad majoritet skall utvidgas till att omfatta frågor där enhällighet för närvarande krävs, konstaterade ordföranden att diskussionen varit besvärlig och erinrade om att frågan varit föremål för svåra förhandlingar vid regeringskonferensen i Nice. Han påminde om att Nicefördraget möjliggör en sådan övergång till omröstning med kvalificerad majoritet medelst rådsbeslut med enhällighet. Ordföranden noterade emellertid att ett stort antal konventsledamöter redan nu vill se en övergång till omröstning med kvalificerad majoritet och medbeslutande åtminstone i den omfattning som formaliserats i Nice. Enhällighetsregeln kommer då endast att omfatta social trygghet samt socialt skydd för arbetstagare, medan andra konventsledamöter, däribland några regeringsföreträdare, motsatte sig alla förändringar i förhållande till Nicefördragets kompromiss. Han drog slutsatsen att frågan behöver diskuteras ytterligare.

Ordföranden konstaterade att arbetsmarknadens parter och det civila samhället bör ingå i det framtida konstitutionella fördraget, i avdelningen om unionens demokratiska liv.

Ordföranden konstaterade avslutningsvis att diskussionen har gjort det möjligt att se vilka framsteg som gjorts men att den inte nödvändigtvis har lett fram till lösningar på alla punkter. Eftersom flera av frågorna rör det framtida fördragets andra del, kommer konventet att återkomma till dem i ett senare skede.

3. Diskussion om den lokala och regionala dimensionen (dok. CONV 518/03)

i) Inledning av diskussionen

Ordföranden betonade vikten av diskussionen om den "lokala och regionala dimensionen i Europa", eftersom den politiska verksamheten i ett system med 25 medlemsstater med nästan 450 miljoner invånare inte kan vara för centralstyrd utan behöver decentraliseras. Han erinrade om den avgörande roll som redan spelas och i ännu högre grad kommer att spelas av lokala och regionala styrelseformer, särskilt när det gäller att genomföra en betydande andel av unionens politik, i synnerhet sådan politik som berör européernas liv och mest vardagliga bekymmer.

Han noterade att de lokala och regionala folkvalda företrädarna av Regionkommitténs observatörer som deltar i konventets arbete och att de vid detta möte åtföljdes av sin ordförande, sir Albert Bore. Såväl via Regionkommittén som via sina stora europeiska representativa organisationer har de ända från början uppmärksamhet följt konventets arbete, vilket framgår av det betydande antal bidrag som återfinns i forumet, det livliga deltagandet i kontaktgruppens möten med Ana Palacio och sedermera vice ordförande Jean-Luc Dehaene som ordförande samt de bidrag som lagts fram av konventsledamöterna själva.

Ordföranden erinrade om de yttranden som antagits av Regionkommittén, i synnerhet det från Lord Tope, samt de resolutioner som Europaparlamentet antagit med anledning av rapporterna från Alain Lamassoure och Giorgio Napolitano, och angav att alla dessa analyser och förslag har bragts till presidietts kännedom, vilket bemödat sig om att behålla dem som är av konstitutionell art och önskade ge sig in på ett antal vägar som bör utforskas (se dok. CONV 518/03). Ärendet har kompletterats med ett dokument (CONV 523/03) vilket innehåller en kortfattad resumé av överläggningarna i den kontaktgrupp som sammanträdde föregående vecka med vice ordförande Jean-Luc Dehaene som ordförande och till vilket är bifogad en översiktstabell över förslagen från de lokala och regionala miljöerna samt institutionerna.

Slutligen har presidiet själv redan nu önskat beakta unionens lokala och regionala dimension i de förslag till artiklar 1–16 som förelagts konventet.

ii) Diskussion vid plenarmötet

Många konventsledamöter erinrade om att respekten för medlemsstaternas rätt att själva organisera sina interna strukturer utgör en grundläggande regel. Likaledes framhöll många konventsledamöter nödvändigheten av att respektera de interna strukturernas mångfald, då ju dessa är en tillgång för Europa. Vissa ledamöter menade dessutom att regionerna inte bör ställas mot staterna och motsatte sig varje form av homogenisering på den nivån.

Med tyngdpunkten lagd än på det regionala planet, än på det lokala planet var konventsledamöterna eniga om den lokala och regionala dimensionens betydelse i Europa, och det rådde bred enighet om att denna realitet i enlighet med bl.a. Europaparlamentets Napolitano-rapport skall stadfästas i konstitutionens första artiklar. Presidiets förslag att det i artikel 9.6 skall införas en hänvisning till de lokala och regionala myndigheterna fick ett gynnsamt mottagande, men vissa förordade att denna hänvisning skulle göras tidigare och då redan i konstitutionens första artikel. Även om flera ledamöter betonade att presidiets modell var den riktiga, föreslog andra att man skulle gå längre när det gäller att stadfästa respekten för lokalt självstyre (eller fri administration på lokal nivå); i sammanhanget nämndes även respekten för lokal demokrati. Några talare föreslog också att man i konstitutionen skall hänvisa till Europarådets europeiska konvention om kommunal självstyrelse eller tillåta att unionen ansluter sig till denna konvention.

Vissa ledamöter begärde för övrigt att man i konstitutionen även skall hänvisa till den regionala identiteten och/eller den språkliga och kulturella mångfalden, och till och med minoriteternas rättigheter.

Ett betydande antal ledamöter underströk de lokala och regionala styrelsereformernas roll i subsidiaritetssammanhang. Vissa betonade att subsidiaritetsprincipen även bör gälla på de lokala och regionala nivåerna och önskade att detta skall beaktas vid utarbetandet av subsidiaritetsprotokollet.

Likaledes reagerade konventet mycket positivt på tanken att om man vid utarbetandet av denna lagstiftning eller politik bör höra dem som skall tillämpa unionens lagstiftning eller politik eller se till att den tillämpas. Detta bekräftade och till och med förstärkte de förslag i detta hänseende som lagts fram av arbetsgrupperna för subsidiaritetsprincipen respektive förenkling, särskilt i fråga om samråd på förhand.

Man uppnådde således konsensus om att samråd med unionens lokala och regionala myndigheter på de områden som berör dem på lämpligt sätt bör beredas plats i konstitutionens avdelning VI om unionens demokratiska liv samt i den artikeldel som rör subsidiariteten. Ledamöterna förordade att detta samråd skall ske i ett tidigt skede av utarbetandet och genomförandet av unionens lagstiftning och program, och vissa angav att samrådet bör inbegripa de lokala och regionala myndigheterna på alla nivåer, däribland de regionala parlamenten, bl.a. via deras representativa organisationer. I sammanhanget framfördes även att kommissionen i sina lagstiftningsförslag skall utvärdera vad dessas införlivande får för följder (inbegripet ekonomiska sådana) för de lokala och regionala myndigheterna.

Många konventsledamöter tog upp Regionkommitténs betydelse för att unionens olika nivåer av lokalt och regionalt styre skall vara representerade. Vissa ifrågasatte emellertid om kommittén verkligen fungerar bra.

Förslaget från arbetsgruppen för subsidiaritetsprincipen om att Regionkommittén skall ges en roll i systemet för tidig varning samt att den skall få rätt att vända sig till EG-domstolen vid åsidosättande av subsidiaritetsprincipen fick ett brett stöd från konventsledamöterna. Ett antal talare förespråkade dessutom att Regionkommittén skall ges rätt att väcka talan för att tillvarata sina egna rättigheter, men denna idé stöddes inte av samtliga ledamöter.

Många ledamöter tog upp frågan om Regionkommitténs sammansättning och representativitet. Vissa pekade på den i högsta grad disproportionerliga fördelningen av platser (vissa regioner har exempelvis en större befolkning eller är större till ytan än vissa medlemsstater) och betonade att de minst befolkade medlemsstaterna kommer att kunna vända sig till domstolen, vilket inte ens de mycket stora regionerna kommer att kunna göra. Andra erinrade om att alla olika nivåer av lokala och regionala myndigheter i ett och samma land fortfarande inte har en rättvis representation i en och samma delegation, varvid vissa nivåer endast får restplatser. Slutligen begärde vissa att Regionkommitténs ledamöter hädanefter skall väljas och inte längre utses av de nationella regeringarna. Andra konventsledamöter motsatte sig emellertid varje ändring av de nuvarande reglerna för kommitténs sammansättning.

Några konventsledamöter menade att de institutioner som inte följer Regionkommitténs yttrande bör motivera sitt beslut, medan andra önskade att Regionkommittén skall ges en ny beteckning eller få rang av institution. Särskilt det sistnämnda förslaget kunde inte godtas av somliga konventsledamöter, som var av motsatt åsikt.

Några konventsledamöter höll fast vid frågan om regioner med lagstiftande befogenhet, medan andra motsatte sig att man gör skillnad mellan olika typer av organ eller att vissa skulle få en privilegierad ställning. Man tog upp frågan om huruvida artikel 203, enligt vilken regionala ministrar kan utses till rådet, bör ges en tydligare lydelse. Andra förordade att man skall förstärka regionernas plats som för valen till Europaparlamentet bör vara medlemsstaternas grundläggande valkrets och begärde att det skall inrättas en status som "unionens partnerregion", vilken skulle tilldelas regionerna av medlemsstaterna.

Somliga konventsledamöter förespråkade att de regioner som har lagstiftande befogenhet skall ges möjlighet att väcka talan vid domstolen och hävdade att denna rätt vore en logisk följd av dessa regioners befogenheter. Man hävdade särskilt att denna rätt i gengäld kunde åtföljas av en skyldighet att vara lojal gentemot den egna medlemsstaten samt unionen. Vissa ledamöter menade att frågan inte bör avgöras av framväxande rättspraxis och ansåg att det skulle räcka med en smärre ändring av artikel 230 fjärde stycket i riktning mot en viss utvidgning av fysiska och juridiska personers allmänna rätt att väcka talan, när det gäller akter med allmän giltighet som direkt berör dem. Andra skulle föredra att regionerna endast kan vända sig till domstolen via talan väckt av Regionkommittén, av respektive medlemsstat eller även (enligt vissa) av den andra kammaren i ett nationellt parlament.

Flera ledamöter förespråkade slutligen att målet med territoriell sammanhållning skall läggas till målet med ekonomisk och social sammanhållning. Andra uttryckte farhågor när det gäller särskilda territorier, t.ex. regionerna i de yttersta randområdena eller öregioner, och önskade att befintliga specialbestämmelser, särskilda skyddsformer och former av särskild rättslig ställning skall bibehållas eller t.o.m. förstärkas.

Vid upprepade tillfällen begärdes det att de regioner som är belägna vid unionens inre gränser skall få en rättslig ram som är avsedd att gynna gränsöverskridande samarbete, vilket fortfarande hämmas av alltför många hinder.

iii) Slutsatser

Vice ordförande Jean-Luc Dehaene ansåg avslutningsvis att diskussionen varit synnerligen fruktbar.

Han noterade att det råder mycket stor enighet inom konventet om att unionen skall respektera varje medlemsstats behörighet att besluta om sina interna strukturer och organisationen av offentliga organ på lokal och regional nivå. Han konstaterade att det inom konventet finns en gemensam önskan att konstitutionens första artiklar skall innehålla en hänvisning till unionens lokala och regionala dimension.

Likaledes bör samråd med lokala och regionala organ beredas plats i konstitutionens avdelning VI om unionens demokratiska liv samt i subsidiaritetsprotokollet.

Vice ordföranden noterade att även om det delvis råder olika mening om de förslag som rör Regionkommittén, anses kommittén ha en viktig roll i subsidiaritetssammanhang.

Slutligen angav han att presidiet mot bakgrund av konventsledamöternas inlägg bör ta upp de frågor som rör rätt att väcka talan.

4. Meddelanden från presidiet

a) Mandat för en av de juridiska avdelningarna utsedd expertgrupp för del II

Ordföranden informerade plenarmötet om att presidiet, i enlighet med vad som redan meddelats i december, har beslutat att man parallellt med utarbetandet av utkastet till konstitutionens del I bör fortsätta arbetet med att anpassa de av EG- och EU-fördragets bestämmelser som skall ingå i del II. Konventets sekretariat har därför preliminärt och upplysningsvis fastställt vilka bestämmelser som skall förbli oförändrade, vilka bestämmelser som bör anpassas tekniskt i enlighet med de slutsatser som konventet redan dragit, vilka bestämmelser som bör ändras i sak samt vilka bestämmelser som bör utgå eller är föråldrade. Under det att presidiet förbehållit sig att med bistånd av sekretariatet redigera bestämmelserna i den tredje kategorin, har det beslutat att ge en grupp jurister, utsedda av Europaparlamentets, rådets och kommissionens juridiska avdelningar, i uppdrag att utforma bestämmelserna i den andra och den fjärde kategorin, särskilt i syfte att anpassa bestämmelserna i del II till de av plenarmötet godkända rekommendationerna från arbetsgruppen för förenkling.

Dessa jurister har getts ett mycket precist och väl avgränsat mandat och kommer att lägga fram resultatet av sitt arbete för presidiet, som efter att ha utvärderat detta kan infoga det i utkastet till konstitution. Uppdraget anges i dokument CONV 529/03.

b) Diskussionscirkel om domstolen

Ordföranden erinrade om att man vid januarimötet hade ansett det påkallat att inrätta en "diskussionscirkel" om hur domstolen fungerar. António Vitorino har nu accepterat att leda cirkeln, och presidiet har fastställt ramen för dess arbete, vilken återges i dokument CONV 543/03. Diskussionscirkeln bör vara mer begränsad till sin sammansättning än arbetsgrupperna, och dess medlemmar bör i idealfallet kunna tillföra specifik sakkunskap så att cirkeln snabbt och effektivt skall kunna komma fram till sina slutsatser. Konventets olika grupperingar kommer att uppmanas att meddela sekretariatet namnen på de konventsledamöter som kan delta i cirkeln.

Plenarmötet torsdagen den 6 och fredagen den 7 februari 2003

TALARLISTA
i turordning*Torsdagen den 6 februari***1. Framläggning av Giorgos Katiforis av rapporten från arbetsgrupp XI för ett socialt Europa (dok. CONV 516/03)**

Anne VAN LANCKER – Europaparlamentet
 Jurgen MEYER – Tyskland (parlamentet)
 Gijs de VRIES – Nederländerna (regeringen)
 Ben FAYOT – Luxemburg (parlamentet)
 David O'SULLIVAN – (kommissionen)
 Aloiz PETERLE – Slovenien (parlamentet)
 Dick ROCHE – Irland (regeringen)
 Timothy KIRKHOPE – Europaparlamentet
 Jacques FLOCH – Frankrike (parlamentet)
 Hannes FARNLEITNER – Österrike (regeringen)
 Alberto COSTA – Portugal (parlamentet)
 Emilio GABAGLIO – arbetsmarknadens parter
 Georges JACOBS – arbetsmarknadens parter
 Jan KOHOUT – Tjeckien (regeringen)
 Joachim WUERMELING – Europaparlamentet
 Peter HAIN – Förenade kungariket (regeringen)
 Pervenche BERES – Europaparlamentet
 Michel BARNIER – kommissionen
(blå kort : The Earl of Stockton, Thorning-Schmidt, Pieters)
 Josep BORRELL – Spanien (parlamentet)
 Hans Martin BURY – Tyskland (regeringen)
 Marie NAGY – Belgien (parlamentet)
 Dimitrij RUPEL – Slovenien (regeringen)
 Elmar BROK – Europaparlamentet
 Maria Eduarda AZEVEDO – Portugal (parlamentet)
 Sylvia-Yvonne KAUFMANN – Europaparlamentet
 Jozef OLEKSY – Polen (parlamentet)
 Piia-Noora KAUPPI (Europaparlamentet)
 John BRUTON – Irland (parlamentet)
 Vytenis ANDRIUKAITIS – Litauen (parlamentet)
 Pál VASTAGH – Ungern (parlamentet)
 Jelko KACIN – Slovenien (parlamentet)
 Filadelfio BASILE – Italien (parlamentet)
 Caspar EINEM – Österrike (parlamentet)
 Danuta HÜBNER – Polen (regeringen)
 Henrik DAM KRISTENSEN – Danmark (parlamentet)
 Johannes VOGGENHUBER – Europaparlamentet
 Hildegard PUWAK – Rumänien (regeringen)
 Cristiana MUSCARDINI – Europaparlamentet
 Per DALGAARD – Danmark (parlamentet)
 Liene LIEPINA – Lettland (parlamentet)

Marietta GIANNAKOU – Grekland (parlamentet)
Alfonso DASTIS – Spanien (regeringen)
Sören LEKBERG – Sverige (parlamentet)
Pierre CHEVALIER – Belgien (regeringen)
Lena HJELM- WALLÉN – Sverige (regeringen)
Adrian SEVERIN – Rumänien (parlamentet)
Pascale ANDREANI – Frankrike (regeringen)
Androula VASSILIOU – Cypern (parlamentet)
Roger BRIESCH – Ekonomiska och sociala kommittén
(*blå kort : Fayot, Mendez de Vigo, Borrell, MacCormick*)

Fredagen den 7 februari 2003

1. Fortsatt diskussion om ett socialt Europa

Esko HELLE – Finland (parlamentet)
Ingvar SVENSSON – Sverige (parlamentet)
Robert ZILE – Lettland (regeringen)
Jan ZAHRADIL – Tjeckien (parlamentet)
Ernani LOPES – Portugal (regeringen)
João CRAVINHO – arbetsmarknadens parter
Giacomo FILIBECK – ungdomskonventet
(*blå kort : Speroni, Dybkjaer, Hain, Heathcoat-Amory, van Lancker, Bruton*)
George KATIFORIS – Grekland (regeringen)

3. Den lokala och regionala dimensionen (dok. CONV 518/03)

Linda McAVAN – Europaparlamentet
Dick ROCHE – Irland (regeringen)
Michel BARNIER – kommissionen
Jozsef SZAJER – Ungern (parlamentet)
MAIJ-WEGGEN – Europaparlamentet
Alberto COSTA – Portugal (parlamentet)
Gisela STUART – Förenade kungariket (parlamentet)
Edmund WITTBRODT – Polen (parlamentet)
Alain LAMASSOURE – Europaparlamentet
Teija TIILIKAINEN – Finland (regeringen)
Iñigo MENDEZ DE VIGO – Europaparlamentet
Gerhard TUSEK – Österrike (regeringen)
Antonio TAJANI – Europaparlamentet
Pascale ANDREANI – Frankrike (regeringen)
Cristiana MUSCARDINI – Europaparlamentet
Hans Martin BURY – Tyskland (regeringen)
Luis MARINHO – Europaparlamentet
Erwin TEUFEL – Tyskland (parlamentet)
Matti VANHANEN – Finland (parlamentet)
Elmar BROK – Europaparlamentet
Göran LENNMARKER – Sverige (parlamentet)
Peter HAIN – Förenade kungariket (regeringen)
(*blått kort : Azevedo*)

Maria BERGER – Europaparlamentet
Kimmo KILJUNEN – Finland (parlamentet)
Andrew DUFF – Europaparlamentet
Caspar EINEM – Österrike (parlamentet)
Neli MacCORMICK – Europaparlamentet
Josef CHABERT – Regionkommittén
Hubert HAENEL – Frankrike (parlamentet)
Alfonso DASTIS – Spanien (regeringen)
Jurgen MEYER – Tyskland (parlamentet)
Patrick DEWAELE – Regionkommittén
Marie NAGY – Belgien (parlamentet)
Sören LEKBERG – Sverige (parlamentet)
Carlos CARNERO – Europaparlamentet
Reinhard BÖSCH – Österrike (parlamentet)
Francesco SPERONI – Italien (regeringen)
Pervenche BERÈS – Europaparlamentet
Lord MACLENNAN – Förenade kungariket (parlamentet)
Ernani LOPES – Portugal (regeringen)
Pierre CHEVALIER – Belgien (regeringen)
Manfred DAMMEYER – Regionkommittén
Claude du GRANDRUT – Regionkommittén
Eva-Riitta SIITONEN – Regionkommittén
Jean-Luc DEHAENE, vice ordförande
